

מה מותר לכרטיב?

כרטיב

איך מתיישבת התקפתו הפרועה של דן עומר על הנוף בר טוב, ביגלל כתיבת סיפור על דדו (העור לם הזה 2147) עם מאמרו של אורי אבנרי, המייחס חיבות חיובית ל- מילחמת הגנרלים (העולם הזה 2146)? מדוע אסור לברטיב להקדיש את מיטב כישוריו לעריכת ספר המציג, בדיו- בדו את גירסתו של דדו על המלחמה?

פנים חדשות בתמונה

במדור רחל המרחלת בעיתונכם (העולם הזה 2145) הופיע סיפור על הצירת מרים דאובר, שאימצה ילד וייטנאמי. אבל התמונה המופיעה בסיפור אינה דומה כלל לתמונתה של מרים דאובר. עד כמה

גילגלי קלינה (מימין) ודאובר דרך הגב

שזכור לי, מרים דאובר היא בלונדינית ולא כהת שיער, כמו האישה המופיעה בתמונה. **אריאנה מיר**, תל-אביב

● הצדק עם הקוראת מיר, האישה בתמונה היא השחקנית גילגלי קלינה, העורדת לפתוח בחאן הירושלמי תיאטרון אנגלי של ירושלים. מרים דאובר מופיעה עימה יחד באותה תמונה, מאחורי גבה.

מילחמת הגורילות

ראיתי בהעולם הזה (2146) ציור המתאר גורילה, בצירוף מיכתב של אחד, ז'אן פול משהו, או יוחנן פאולוס, או משהו כזה — המופנה אלי. אותו כתבן צנוע, המבקש להישאר בעילום-שם, רוצה להצטייר — ומצליח — כאיש פירסומת גרוע. אם לם מה שגרוע יותר זה, כמוכן, הרישום עמום, חלש, ז'אן דומיניק, חלש מאד. אבל אין דבר, יו- חנן, עוד תתבגר. **דן קידר**, תל-אביב

קידר

עלי זית ותאנה

אני מתייחס לקטע שהופיע במדור קורא יקר (העולם הזה 2144) בו מסופר שהצייר דב ליפ צייר סקיצה לשער גיליון השנה בה נראה עור וייצמן מציץ מתוך נץ עוטה שיריון כשכפיו עלה תאנה, "כמו היונה בתכתו של נוח". הייתכן שאני טועה ועלה הזית היה הכיסוי של חווה אמנו? **י. גולן**, באר-שבע

אריאני

למען התענוג...

אני כבר מצאתי את התענוג האמיתי. אירופה, דלת ניקוטין בעישון, עשירה בטעם.

